

HASSELT
HEEFT
HET.

Maurice Gaens, een leven op de planken p10-13

Zoeken naar een toekomst voor de kerk p4

Monique en Huberte stellen tentoon p16-18

WIJKKRANTJE

HERK

STADSMAGAZINE HASSELT

#04 – Winter 2025 – jg 5

Bij het opstarten van het krantje van HERK, nu vijf jaar geleden, streefden we ernaar aandacht te besteden aan datgene wat in Sint-Lambrechts-Herk als waardevol wordt ervaren en vooral voor de mensen en hun verhalen.

We poogden dit te doen met een open blik voor alles wat ons kan inspireren en wat ons omringt.

Dit zochten en vonden we rondom ons in het gewone en in het bijzondere, door verhalen te delen die ons voeling geven met ons verleden en zo ook met onze toekomst. We streefden daarom naar artikels met een blijvende waarde.

Bij het uitblazen van vijf kaarsjes blikken we graag terug naar deze opstart en danken de vele Herkenaren die we mochten interviewen om hun talenten en hun vele verhalen aan onze lezers te tonen.

Vandaar een gepast dankwoordje, ook voor de reacties op onze artikelen.

Veel jubileumplezier vanwege de redactie.

Luc Pollé, marathonloper in Londen 2026

Luc Pollé loopt. Luc loopt hard, ver en ver van huis. In 2019 werd hij gebeten door het marathonvirus. Sindsdien werd lopen een levensstijl, een passie die hem uitdaagt om steeds opnieuw zijn grenzen te verleggen. Drie (van de zes) Abbott World Major-marathons - ook wel gekend als 'de grote zes' - schreef hij inmiddels op zijn palmares.

Gingen al voor de bijl: Boston, Chicago en Berlijn (2 x). Nog af te vinken: New York, Londen en Tokio. De deelnemerslijst van één van de grote zes halen is al een uitdaging op zich. Om te mogen starten, moet Luc met zijn 45 jaar een officiële marathontijd lopen van minder dan 3 uur en 2 minuten. Vorig jaar klokte hij in Madrid af op 2 uur en 53 minuten. Ondertussen is Luc's startticket voor Londen 2026 een feit. Hoe krijgt hij dat voor elkaar? 'Om onder de 3 uur te blijven maak ik een 100-tal trainingskilometers per week. Om tijd te besparen loop ik dagelijks van bij mijn thuis in de d'Erckenteelstraat naar het werk in Sint-Truiden, en kom ik met de fiets terug, of andersom. Weer of geen weer. Op zaterdag staat er een training van minstens 20 km op de planning, en op zondag een "recuploopje". Mijn hoogtemeters loop

ik bij elkaar op de Steenberg. Ik heb er ondertussen al een supporter die me helpt mijn rondjes te tellen." Maar met lopen alleen kom je er niet. "Nee, klopt. Slaap is een factor die veel mensen onderschatten. Dat durft al eens een uitdaging te zijn, met het vroege opstaan voor het werk en de hobbies van de kinderen. Voeding is nog zo'n belangrijke.'

En dan is er natuurlijk nog Luc's geheime wapen, Kim. 'Dat mijn vrouw Kim me steunt in mijn loop-avonturen betekent echt veel voor me. Niet alleen voor de praktische dingen, maar ook voor de emotionele support. Op wedstrijden staat ze steeds op de juiste plaatsen langs het parcours om me door moeilijke momenten te helpen.'

Samen delen Luc en Kim ondertussen heel wat leuke herinneringen aan Luc's loopwedstrijden. "Qua sfeer zijn de marathons in Amerika onevenaarbaar. Superveel animo is er daar langs het parcours: straaljagers die door de lucht suizen, barbecues langs het parcours, supporters die klaarstaan om je ijsjes in je handen te duwen ... of whisky! Die heb ik toch maar vriendelijk geweigerd.' Op naar Londen 2026!

INHOUDSTABEL

p1	Tekening in pastel van Monique Vanmechelen	p10-13	Een leven in het teken van toneel
p2	Inleiding en inhoudstabel	p14	Een passie voor kleinkunst
p3	Luc Pollé, marathonloper in Londen 2026	p15	Twintig jaar later
p4	Zoeken naar een nieuwe toekomst voor onze kerk	p16-17	Tentoonstelling Monique Vanmechelen
p5	Afscheid nemen van een huisdier?	p18	Tentoonstelling keramiste Huberte Maenen
p6	Het oude missiecomité van Sint-Lambrechts-Herk	p19	Kapelletje aan de Vorststraat
p7	Het nieuwe comité Moos Herk in de Wereld	p20	Kerstmis
p8	Trekvogels boven onze valleien	p21	De Indische moslimgemeenschap Ahmadiyya
p9	Kapping canadapopulieren in de Herkvallei	p22	Woordje van de Burgemeester en de Schepen
		p23	Zoe joent da bè o.s gezeid
		p24	De uitleiding

Zoeken naar een nieuwe toekomst voor onze kerk

Brainstormen over de toekomst van onze kerk op de open dorpsraad van 23 oktober. De avond werd geleid door Roel Deridder, voorzitter van het Platform Toekomst Parochiekerken.

De Dorpsraad-werkgroep "een toekomst voor onze kerk", de Kerkfabriek en de vzw Elckerlyc stelden op 14 september gezamenlijk een boeiende zondagnamiddag samen op Open Monumentendag. Onze gedeelde geschiedenis werd er tot leven gebracht met onvertelde verhalen en getoond in historische objecten. In de komende jaren wensen ze vanuit een breed gedragen en goed onderbouwde visie een realistisch voorstel te ontwikkelen om het kerkgebouw een dynamische toekomst te geven. Daar werken wij aan, samen met alle betrokken Herkenaren.

Via deze QR-code kan je je voorstellen naar de werkgroep doorsturen, ook nu nog.

Afscheid nemen van een huisdier, hoe doen we dat?

Wie bij het afscheid zegt 'Het was toch maar een hond!' heeft wellicht nooit begrepen hoe hecht de band kan zijn tussen een huisdier en zijn baasje. Met een huisdier krijg je immers heel snel een band; je ziet hem of haar dagelijks, leeft samen en verdeelt de dag in aandacht en rituelen. Wist je trouwens dat de aandacht die dieren aan hun baasjes tonen, de afgifte bevordert van 'oxytocine', het zogenaamde 'liefdeshormoon'?

Toen de kortharige Labrador Rex in 2005 zijn intrede deed in het gezin Haenen – Engelbosch was het feest voor Sofie, Robin en Lise, respectievelijk 8, 11 en 12 jaar. Het onstuimig beestje veroverde snel de kinderharten. Veertien jaar later namen ze afscheid op 29.05.2019. Iedereen beseftte toen, meer dan ooit, welke steun Rex was op hun mooie of verdrietige momentjes. En dan zoekt men naar een ritueel

om het afscheid op een dankbare manier in te vullen. De veearts was bereid de euthanasie aan huis te doen met iedereen erbij. In Sint-Truiden werd Rex gecremeerd. De urne met asse (foto) werd enkele maanden later gezamenlijk uitgestrooid. Precies op het plekje van de beek waar Rex altijd gretig insprong, tegen de zin van het baasje. Hoe meer modder hoe liever! Nu mocht het dus wel! Zo kon iedereen op een eigen manier invulling geven aan het afscheid van een geliefd dier. Want iedereen was het erover eens dat Rex een prima kerel was, zachtvaardig en speels, een echte kindervriend.

Een huisdier versterkt het gevoel van verbondenheid en heeft een directe impact op het welzijn van zijn baasje. Je mag bij het afscheid dan ook hardop zeggen: 'Je leven was misschien kort vriend, maar je hebt echt je pootafdruk op de wereld achtergelaten!'

Het oude missiecomité van Sint-Lambrechts-Herk

Op de foto: Ghislène Vrancken, Jeanne Vrancken, Nelly Verlinden, Roza Vanholst, Adriana Ooms, Rozetta Breugelmans, Lizette Beerden, Lydia Raskin en Annie Lambrechts (niet op de foto: Monique Hermans, Philomène Van Hees, Kelly Steyls, Julianne Schiepers, Francis Vanherck en Margo Nulens) De oprichters mogen met fierheid terugblikken. Hun engagement werd de basis voor een levenslange vriendschap met maandelijkse ontmoetingen tot op vandaag.

Op 3 juni 2025 werd de vzw missiecomité Sint-Lambrechts-Herk officieel ontbonden. De officiële ontbinding van de vzw was voor de oprichters aanleiding om de officiële documenten te ondertekenen ten huize van Adrie Ooms. Het was het perfecte excuus voor een namiddag vol mooie herinneringen. De activiteiten van de groep toonden een levenslang engagement dat voor sommigen reeds aanving in 1975.

Het eerste project, opgestart door soeur Antoine en Ghislène Vrancken was voor Scheutist Jef Baptist. Nadien volgden Roza Hermans, Jean Hostens, Richard Govaers en Paul Schildermans. Dankzij de contacten van Miel Gijsenbergs werden de contacten met Scheut goed onderhouden. Iedereen in de groep stak de handen uit de mouwen (ook de mannen trouwens) en had een eigen specialisatie. Ook de Herkse verenigingen waren gulle medewerkers. Wanneer de tentoonstelling opgebouwd

was diende er 's nachts gewaakt te worden. Wat is er dan veiliger dan veldbedjes op te stellen in de kapel en te slapen onder het altaar? De projecten leverden best veel geld op omdat iedereen alles zelf deed. Een resultaat van 500.000 Bef om aan een onderwijsproject te schenken was geen uitzondering. Geld overbrengen naar Haïti gebeurde aanvankelijk door het te verdelen in de groep en onder je kleding te verstoppert. Zo kwam alles goed terecht. De inspanningen werden opgevolgd door een ontspannend verblijf in Zwitserland in een chalet gehuurd door Richard Govaers met herinneringen voor het leven. Dat er soms erg enthousiast meegewerkt werd bleek ook in Haïti toen Adrie een zetje kreeg om op een muilezel plaats te nemen, maar onmiddellijk in de armen vloog van de Haïtiaan aan de overzijde. Gelukkig hield deze laatste het hoofd wél koel. Eind goed, al goed.

Het nieuwe comité Moos Herk in de wereld

Nieuwe tijden, nieuwe engagementen. Moos Herk in de Wereld toont de inzet van Herkenaren wereldwijd. Ze maken van hun inzet ook iets dat gevierd mag worden. Want 'missie', 'gemeenschap', 'verbinding', is vandaag niet meer zo 'vanzelfsprekend' als vroeger. Het roept woorden op als 'verantwoordelijkheid', en 'ik ga iets moeten doen'. Op 25 mei vond er een wandelactiviteit plaats waarop alle geïnteresseerden werden uitgenodigd. Nieuwe vrijwilligers werden verwelkomd en jubilarissen (5 jaar) werden in de bloemetjes gezet. Het was een gelegenheid om elkaars vriendschap te tonen in hun wereldprojecten vol solidariteit. Kinderen ontdekten het blotevoetenpad en doken in de wereld van plezier en opwinding

op een gigantisch springkasteel. Voor de volwassenen was er een wandeling voor het goede doel met boeiende gesprekken achteraf in een ontspannend praatcafé.

Zwijgen is geen optie voor Moos Herk in de Wereld. Het drama in Gaza laat de vereniging niet onbetuigd. De situatie in Gaza is immers verschrikkelijk. De Palestijnse families wonen er in onmenselijke omstandigheden. Niemand is er veilig. De actiegroep vraagt erkenning voor het bestaansrecht van het Palestijnse volk en vraagt een waardig leven voor de mensen die er dagelijks vechten tegen onrecht. De nood is er immers gigantisch groot.

De vogeltrek is één van de meest mysterieuze natuurfenomenen uit de vogelwereld.

Trekvogels boven onze valleien

De start van de herfst is het startschot voor de najaarstrek van veel broedvogels. In september en oktober trekt een groot deel richting het zuiden, anderen komen juist bij ons overwinteren of maken hier een tussenstop op weg naar de zon. Begin oktober beleeft de vogeltrek z'n hoogtepunt. Op www.trektellen.nl vind je de 561 plaatsen, maar ook de data, waar in België trektellingen en ringvangsten plaatsvinden. Ook over Sint-Lambrechts-Herk kan je tussen eind september en begin oktober trekvogels in grote aantallen opmerken. Heel leuk aan deze periode zijn de vele zangvogels zoals de tijtjaf, de zwartkop, de tuinfluiter en de kleine karekiet. De beflijster, kruisbek of klapekster en zelfs kraanvogels laten zich dan zien en horen. Ze trekken in het najaar in grote groepen naar het warme zuiden van Europa en overwinteren vooral in Spanje. Roofvogels vliegen overdag individueel terwijl zangvogels meestal 's nachts en in groep vliegen. Amper 20 procent van de trekvogels overleven hun eerste tocht.

In de Grote Roost kwamen de voorbije zomer dagelijks 150 tot 200 Canadese ganzen foerageren op een gemaaid akker. De tarwe die eerder geoogst werd, leverde genoeg graantjes op de grond voor deze grote exoten. Reeds voor valavond vertrokken ze naar een slaapplek in onze Herkse valleien. Eind augustus vertrok het merendeel al op trektocht naar het zuiden. Een indrukwekkend zicht.

Kapping canadapopulieren in de Herkvallei

In de Herkvallei werden deze zomer 480 populieren gekapt. Ze werden in containers verzameld, en per spoor naar Italië verzonden. Binnen de drie jaar wordt een herplanting voorzien.

Canadapopulieren zijn de perfecte thuis voor de populierenpijlstaart en de wielewaal.

Populierenpijlstaart

Wielewaal in de Herkse valleien

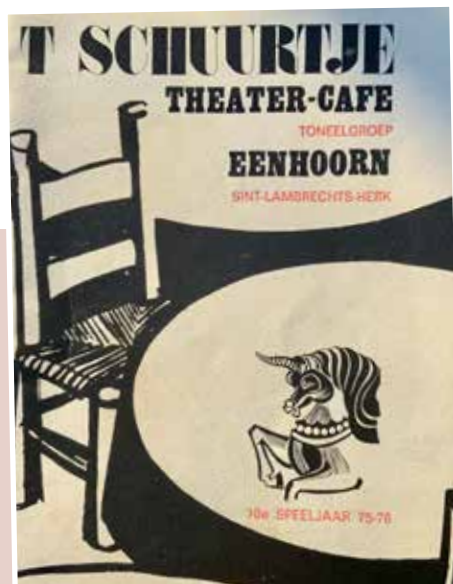

Deze containers werden in Mechelen op het treinspoor gezet richting Italië.

Een leven in het teken van toneel

Het toneel in Sint-Lambrechts-Herk kreeg een stevige impuls onder invloed van Marcel Baptist met de oprichting van toneelgroep 'Eenhoorn' in 'theatercafé het Schuurke' op Domein Beukenhof. Om de geschiedenis ervan op te frissen konden we beroep doen op Maurice Gaens (° Alken 19.01.1941) en echtgenote Maria Baptist medewerkers sinds het eerste seizoen 1965-66.

Maurice trouwde in juli 1966 met Mariake Baptist, de zus van Marcel, hetgeen de aanzet was van een levenslange inzet voor toneel. Marcel had op dat ogenblik al heel wat ervaring opgedaan in de toneelwereld en regisseerde eerder al de kajotsters en de chirojongens van Herk bij eenmalige voorstellingen. Van 1966 tot 1971 woonden Maurice en Maria nog in Sint-Lambrechts-Herk maar in 1971 verhuisden ze naar Diepenbeek. Vrijwel jaarlijks kreeg Maurice ieder seizoen een taak toegewezen, als

Affiche en logo

acteur, schatbewaarder, decorhulpje of helper aan de toog. Ook Maria werd voortdurend ingeschakeld als actrice of medewerkster voor de ongebreidelde plannen van stichter-voorzitter Marcel die helaas te vroeg overleed in 2014. Om de vele mooie momenten op te frissen duiken we in het verleden, terug naar het prille begin.

Kajotster-meisjes in 1965, 'Reis naar de zon' met Josée Wolfs, M. José Mebis; Marieke Vanvolsem, Lutgarde Menten, pastoor Gijsenbergs, Marcel Baptist. Midden: Magda Dekens en Celine Mebis. Onder: Maria Baptist, Lieve Philippaerts en Monique Kumpen. **KAJ-jongens** in 1963-64, 'Dodencel 53' met Robert Vangeel, Willy Vanholst, René Vangeel, René Wolfs, Maurice Baptist en Maurice Nelissen.

In de beginjaren 'Als de klok 12 slaat' onder de regie van Marcel Baptist en Jef Mewis als souffleur. Acteurs: Maurice Gaens, Lieve Philippaerts, René Vangeel, Jean Penxten, Maurice Putzeys, Lieve Vanbaelen, Maria Vanderstraeten en een gastacteur.

Maurice Gaens - Gislaine Vrancken - Josée Wolfs - M. José Mebis - Magda Dekens - Celine Mebis en Maria Baptist in 'Reis naar de zon', 1965-66

De eerste opvoeringen werden getoond in 'de parochiezaal' van Sint-Lambrechts-Herk. Op de gigantische scène stond in het midden een 'hokje' voor de souffleur. In de eerste jaren was dat steevast Jef Mewis. Hij kon, verborgen voor het publiek, de hele actie meevolgen, paraat om bij iedere hapering onmiddellijk de tekst mee te fluisteren ter ondersteuning. Behalve die éne keer toen de acteurs vruchteloos naar 'hulp in nood' zochten. Geen Jef te bespeuren want die had een dringende behoefte waarvoor hij het kolenkot had

opgezocht. De anekdote was goed voor jarenlange pret. Nadien speelde de Eenhoorn lange tijd op verplaatsing omdat de parochiepriester van oordeel was dat een 'gemengd' gezelschap niet passend was voor een katholieke parochiezaal. Marcel richtte daarop zijn blik op de schuur van domein Beukenhof die dankzij de inzet van vele Herkenaren werd omgevormd tot een theatercafé. Helpers van het eerste uur waren Valère Bollen, Jef Hermans, Livien De Troch, Tony Vanwijck, Ludo Baptist en vele anderen.

Het 15-jarig jubileum van 'Eenhoorn' werd in 1980 gevierd met het openlucht passiespel 'De Nazarener' op domein Beukenhof. Hiervoor deed Marcel Baptist beroep op 24 Limburgse toneelgezelschappen, met in totaal meer dan 100 deelnemers. Dit omvangrijke passiespel was enkel mogelijk dankzij de vele ondersteunende medewerkers van 'Eenhoorn' zoals Maurice en Maria, en andere vrijwilligers.

Marcel Baptist en Maurice Gaens
'Groenten uit Balen'

Maurice Gaens en Yvette Bottu
De Drie klaphoeden

Jean Penxten
Paljasaldino

In 1998 kon Maurice op pré-pensioen en engageerde hij zich als acteur in het Openlucht-museum van Bokrijk waar hij in 'Living History' diverse rollen speelde zoals deze van pastoor, schoolmeester, champetter, boer, dokter en missionaris. In 2019 speelde hij nog mee in het groots openlucht-theater 'Bravo Meneer Breughel'.

Bij het 25-jarig jubileum in 1990 speelde Eenhoorn **'Tingel-Tangel'**, een absurd samenraapsel van sketches van Valentin, een Duitse komiek, in een regie van Johan Van Lierde die als acteur ook verbonden was met de Blauwe Maandagcompagnie.

Bij het 50-jarig jubileum in 2015 werd deze succesrijke productie hernomen onder de titel **'Dingel-Ding'**.

'Wil je met me spelen?' met Maurice Gaens (witte clown), Silvia Franssen, Michel Wouters, en Jef Bayen (gastacteur) in een regie van Michel Van Dousselaere. Diverse scholen hadden een abonnement op De Schuur en leerden zo de toneelvereniging kennen.

'Paljasaldino', meest succesrijke opvoering ooit, in de stijl van de 'commedia del' arte' in een regie van Marcel Baptist met als acteurs Maurice Gaens, Jean Penxten, Jos Cox, René Vangeel, Yvette Bottu, Theo Vinken, Noëlla Robijns, Lou Decock, Emmy Froyen en anderen.

De laatste prestatie van Maurice Gaens was de voorbereiding in 2019 van het stuk **'One flew over the Cuckoo's Nest'** in de rol van de indiaan.

Helaas speelde het coronavirus iedereen parten en diende de uitvoering enkele dagen voor de première te worden afgelast. Aan een levenslang toneel-engagement kwam zo een eind in 2019.

Maria(ke) Baptist en Maurice Gaens

Marcel Baptist (1939 - 2014)

Een passie voor kleinkunst

Paul, Philippe en Flory waren fans van de generatie kleinkunstenaars als Zjef Vanuytsel, Miek en Roel, Dimitri van Toren, Jules Decorte, Jan De Wilde en Johan Verminnen. De Vlaamse kleinkunst toonde zich de tegenhanger van buitenlandse protestzangers als Bob Dylan en had toen al een zaadje geplant in Sint-Lambrechts-Herk. Jan Gijsenbergs, broer van de vroegere pastoor, was niet alleen zeer goed bevriend met Johan Verminnen, maar was zelfs de peter van zijn dochter Pauline. Ze bezochten elkaar regelmatig en behielden een zeer goed contact dat reikte tot in Herk.

Na de viering van 25 jaar Elckerlyc zaten Paul, Philippe en Flory aan de toog en maakten toen het overmoedige plan om kleinkunst bij ons kleinschalig te doen herleven. Zo gezegd, zo gedaan: Paul had een schuur, een paar tafels van 'de voetbal', Flory vond een podium en Philippe was de architect van het geheel.

Het werd de start van een twintig jaar durende ontmoeting met gelijkgezinde vrienden en kennissen.

In Liverpool bezochten ze het café 'the Cavern Club' waar de Beatles optraden en zagen er een 'Wall of Fame'. Zo moest er ook eentje komen in Herk, met de naam van alle artiesten op de muur geschilderd. Een kolfje naar de hand van Philippe.

Paul Hermans en Germaine Coolen verbouwden het schuurgedeelte tot een pareltje en noemden het 'Onderein', een gezellig plekje 'Onder mekaar'. Dankzij de actieve inzet van de vier koppels (Paul, Germaine, Flory, Mieke, Philippe, Els, Maurice en Rita) breidde dit sfeervolle initiatief zich uit tot een groep van ongeveer 50 personen.

Twintig jaar later

De eerste stapjes in 'Onderein' werden gezet met 'volk van eigen bodem', zoals Geert Clerix en Jaak Poncelet. Al snel bleek dat de belangstelling een ruimere zoektocht toeliet en werden kleinkunstenaars aangetrokken zoals Jo Jacobs, Marcel Vloemans en kon ook Johan Verminnen worden gestrikt.

De pogingen om Willem Vermandere naar Sint-Lambrechts-Herk te halen, mislukten op het nippertje. Maar in 2025, twintig jaar na de opstart, werd een veelzijdige kunstenaar bereid gevonden om naar 'Onderein' te komen: Jan De Smet, vooral bekend als gezicht van de groep De Nieuwe Snaar. De Vlaamse musicus, zanger, accordeonist, ukelelespeler en componist toonde er zijn ongelooflijke muzikale bagage. In Jan De Smet zijn immers bijna alle denkbare muziekstijlen verenigd. Hij is niet alleen muzikant maar ook een uitzonderlijk woordkunstenaar.

Op 'The Wall of Fame' treffen we aan: Jaak Poncelet, Geert Clerix, Marcel Vloemans, Ria Geeraerts, Folgazan, Guy Miermans, Wouter Thyssen, Mispelfonds en Contraband.

Jo Jacobs

([https://nl.wikipedia.org/wiki/De_Held_\(muzikant\)](https://nl.wikipedia.org/wiki/De_Held_(muzikant)))

Jan Cannaerts

(www.jancannaerts.be)

Morgenland (www.morgenland.bandcamp.com/track/sprookje-1)

Jee Cast (www.jeekast.be)

Johan Verminnen

(www.johanverminnen.be)

Wim Toucour

(www.vi.be/platform/wimtoucour)

Buurman (www.buurman.be)

Zem (www.zem-harpist.com/nl)

Jan Desmet

(www.jandesmet.net/jandesmet.html)

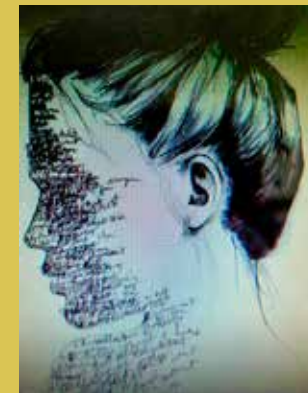
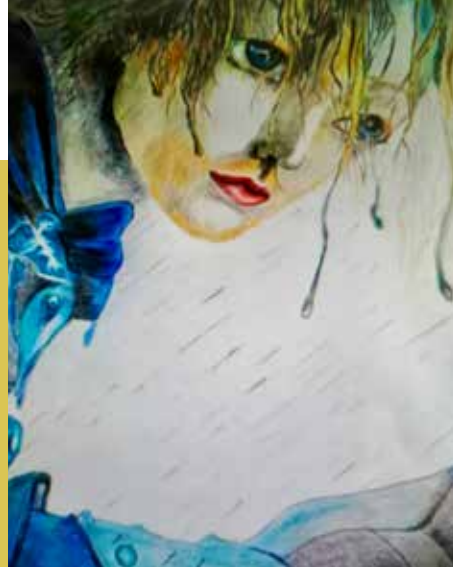

Herontdek de geschiedenis van onze vlaamse artiesten in de jaren 60-70-80. Zie <https://vlaamsewonderjaren.be/552-vlaamse-artiesten-uit-de-jaren-50-60-70-en-80/>

Tentoonstelling van Monique Vanmechelen op 14 en 15 maart 2026

Monique Vanmechelen (echtgenote van Jos Ceulemans) is afkomstig uit Kuringen maar woont al sinds 1976 in Sint-Lambrechts-Herk. Als zesjarig meisje was ze al geboeid door alles wat te maken had met tekenen en schilderen. Wanneer de Sint dan ook nog kleurboeken en kleurpotloden bracht, was het feest meer dan geslaagd. Ze bleek zo gepassioneerd dat ze haar vriendinnen ervan kon overtuigen om haar schooltaken te maken, in ruil voor een tekening. Teken en bleef een levenslange passie waarvan ze niet wou en niet zou genezen. In het weekend van 14 en 15 maart 2026 toont Monique verscheidene van haar werken in zaal Elckerlyc. Haar prachtige werk is bovendien buitengewoon veelzijdig. We tonen slechts een uittreksel.

Tentoonstelling van keramiste Huberte Maenen 14 en 15 maart 2026

Keramiste Huberte Maenen toont haar creaties in zaal Elckerlyc op 14 en 15 maart en biedt ze ook te koop aan.

Kapelletje in de Vorststraat

De kapel werd gebouwd door Alphons Ilaens (1852-1918), een aannemer uit Sint-Lambrechts-Herk. Hij werd vermoedelijk bijgestaan door zijn broer Armandus Ilaens. Ook de buurtbewoners staken een handje toe. De kapel werd jarenlang onderhouden door het gezin van Henri Cornelis en Treeske Bollen. Vandaag wordt de zorg voor de kapel toevertrouwd aan hun dochter Monique Cornelis. De kapel werd tijdens de sacramentsprocessies destijds versierd met een uniek zandtapijt dat met veel zorg werd aangelegd door Jules Schroyen (1925-2016) uit het Weyerveld.

Een kunstig aangelegd zandtapijt omstreeks 2000

Barbarabeeldje in de kapel

Foto 2025

Barbarabeeldje in de kapel

Kerstmis

Bij de kerststallenbrigade zijn ze met zeven: Jos, Maurice, Philippe, Jaak, Paul, Flory en Maurice. Zeven is een heilig getal.

Er zijn zeven helpers voor Kerstmis, zeven
hoofdzondes, zeven deugden, zeven magere en zeven vette jaren, zeven plagen en
zeven engelen. God schiep de wereld in zeven dagen. Zeventig maal zeven vergeven.
Zeven maal dank aan de werkers voor de jaarlijkse kerstversiering.

Bij de kerstboomacties in onze straten wordt recup-materiaal creatief herbruikt. Misschien is het een goede aanzet om met deze ideeën aan de slag te gaan?

De Internationale Ahmadiyya moslimgemeenschap

Op bezoek bij onze burenen in Alken bij de Ahmadiyya moslimgemeenschap. De internationale gemeenschap werd in België opgericht in 1985 en heeft in Limburg centra in Alken (Bait-ur-Raheem Moskee) en in Sint-Truiden (Bait-ul-Hameed Moskee). In Alken vonden ze een mooie huisvesting in de vroegere handelszaak 'Traiteur Paul', Steenweg 300. Ze neemt actief deel aan de samenleving, benadrukt het belang van integratie en telt ongeveer 400 leden van diverse nationaliteiten. Ook in Hasselt en Beringen wonen leden van de Ahmadiyya-moslimgemeenschap. Het is een

open gemeenschap en hun motto luidt: 'Liefde voor Iedereen. Haat voor niemand'. De inhoud van iedere preek kan je in het Nederlands lezen op hun website. Zie: www.ahmadiyya.be. Voor meer informatie: www.alislam.org

Hoewel moslims Jezus als profeet eren, vieren ze geen Kerstmis. In plaats daarvan vieren ze feestdagen die draaien om liefdadigheid, familie en gemeenschap. Het is ook een traditie van alle gemeenschappen om op nieuwjaar's ochtends al op pad te gaan om straten en pleinen op te ruimen na de feestenacht.

Hadhrat Mirza Ghulam Ahmad
De Beloofde Messias

Hadhrat Mirza Ghulam Ahmad (1835-1908), de stichter van de beweging, was afkomstig uit Qadian (India). Hij proclameerde in 1891 dat hij de Beloofde Messias (Mahdi) was. De Ahmadiyya gemeenschap verzet zich tegen iedere vorm van extremisme. Ze steunt zich op volgende principes: één God, Mohammed is de profeet, profeten zijn onze boodschappers, geloof in universele vrede, menselijk medeleven staat centraal, vrijheid van religie, gelijkheid van mannen en vrouwen, loyaal aan het land waar men verblijft, verwerping van terrorisme, één religieuze leider, tolerantie voor anders-gelovigen, scheiding van kerk en staat, sterke afwijzing van agressieve jihad. Hun website toont ons een genuanceerd beeld van hun religie.

Vlaanderen typeert zich door een verdraagzame houding voor andere culturen en godsdiensten. Tegelijk ontstaan er publieke discussies over het belang van gedeelde waarden of nationaliteit. Wat betekent het om een burger te zijn in een specifiek land, met eigen gebruiken en gewoontes? Ignaas Devisch verdedigt de stelling dat we ons met elkaar dienen te 'bemoeien' in de meest positieve betekenis van het woord, namelijk door 'ons te verhouden tot elkaar', door 'te leren luisteren om 'te begrijpen in plaats van te oordelen'. Wederzijdse contacten zijn hiervoor de beste handvaten. Zo kunnen we ons wederzijds aan elkaar spiegelen.

Beste Herkenaar,

Terwijl de dagen korter worden en de lichtjes onze straten weer doen schitteren, sluiten we 2025 af met een warm gevoel. Het was een jaar vol ontmoetingen, buurtfeesten en creatieve initiatieven die onze wijken deden bruisen.

Samen hebben we opnieuw bewezen hoe sterk verbonden we zijn, zelfs in de koudste maanden.

Ook in 2026 staat er heel wat moois op de planning. In deze wintereditie vind je een goedgevuld overzicht van activiteiten en nieuwtjes die jouw buurt doen leven. Laat je inspireren en geniet van de gezelligheid die deze tijd van het jaar met zich meebrengt.

Veel leesplezier!

Tom Thijsen
Schepen van
Wijkopbouw

Steven Vandeput
Burgemeester

Vernieuwde reglementen

Vanaf 1 januari 2026 kan je **het hele jaar door** een erkenning én subsidie aanvragen voor je buurtcomité of wijkraad. Geen ingewikkelde administratie meer, gewoon klantvriendelijk en eenvoudig. Zo heb je meer tijd om samen activiteiten te organiseren, noden op te vangen en te signaleren en jullie buurt nog sterker te maken.

Wijkbudget: samen maken we Hasselt warm!

Heb je een idee dat de buurt dichter bij elkaar brengt? Een project dat gezelligheid en verbondenheid schept in de straat of wijk? Dan kan je nu een **wijkbudget tot maximum 2.500 euro** aanvragen om jullie plan waar te maken. Trommel minstens vijf burens op die mee achter het voorstel staan, en dien jullie aanvraag in vóór zondag 15 februari. Zo zetten we samen Hasselt in beweging!

Meer info en aanvragen:
www.hasselt.be/wijkbudget.

De bende van de Beemdgalp op 3 oktober 2025

Zoe joent da bè o.s gezeid

onnuetterik	<i>onfatsoenlijk iemand</i>
op djoegel goan	<i>op stap gaan</i>
pjassel	<i>perzik</i>
rondemedum	<i>rondom</i>
reddelberg	<i>schuifaf</i>
schoepschi-jre	<i>als puntje bij paaltje komt</i>
sibbedei-jus	<i>snul</i>
tos	<i>naar huis</i>
uiveressen djanter	<i>dwarssligger</i>
Kotsternoewe	<i>Binnenkort</i>

Beluister het dialect van Alken en van Herk op:
www.alkers.be/?sfnsn=wa

Speel je graag bordspellen en ben je op zoek naar andere liefhebbers om deze passie te delen? Kom dan zeker naar de spellenavond van Spellclub Dubbel Dobbel in de Beemdgalp! Er is een gevarieerd aanbod aan spellen. Zonodig krijg je ook speluitleg voor wie dit wenst! Noteer alvast iedere 2de zaterdag van de maand in je agenda van 20 tot 24 uur. Inkom slechts één euro. Je bent welkom. Gewoon doen!

Nieuwjaarsavond op 31 december 2025 met DJ's Tones en Finatra in De Loemperik

Café De Loemperik maakt er een traditie van om bij het eindejaar een Sylvester Party in te richten met muziek van de sixties, seventies en eighties. Hiervoor kunnen ze beroep doen op twee keigoelie Vinyl-DJ's van bij ons: Tones en Finatra. Iedereen welkom. Gezelligheid op 31 december 2025 vanaf 20u30! Gratis inkom.

UITLEIDING:

Bewaak je grenzen als je een 'gever' bent want de 'nemers' hebben er meestal geen.

F I J N E feestdagen

Vergeet niet de uitnodiging van de Dorpsraad van Sint-Lambrechts-Herk
GRATIS NIEUWJAARSRECEPTIE in zaal ELCKERLYC op zondag 11 januari 2026

"Herkenaren ontmoeten elkaar" (18-21 uur)

'Eén van de fijnste recepties van het jaar!'

'Het voelt als thuis komen omdat iedereen er zonder onderscheid ook écht welkom is'

Je kan dit krantje ook in PDF ontvangen per mail.

Het volstaat een berichtje te sturen naar herkskrantje@telenet.be

Onze vorige edities, zie: www.st-lambrechts-herk.be

Wie bij vergetelheid geen krantje ontving of wie een extra exemplaar wenst,
kan dit steeds uithalen op het secretariaat van Elckerlyc.

Colofon

Een idee voor het krantje? Contacteer: herkskrantje@telenet.be

Fotografen: Redactieploeg **Vormgeving:** tricolor.be **Drukwerk:** Realise Printing

Verantwoordelijke uitgever: René Kumpen